

“Umut uyanık adamın hayalidir”
“Bizi en iyi şekilde ifade eden hayallerimizdir”

Arayış ve Umuda Yolculuk

Ali ÖZDEN

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Bilim Dalı, Ankara

Bilim yolunda, akıl yolunda biz geçmişimizi ve geleceğimizi arıyoruz. Bizi biz yapan, özümüzü ve sözümüzü koruyup kollayan Türkçemiz bizim her şeyimizdir. Dilimizi biz yarattık, o da bizi yarattı ve bugünlere getirdi. Bilim kadar, akıl kadar dilimiz de bizim yol göstericimizdir. Akıl ve bilim yolunda bizi geçmişten alıp geleceğe taşıyan dilimiz Türkçe'dir. Türk dilli halklar dillerini dün olduğu gibi bugün de koruyup kollamaya ve onu yüceltmeye mecburdurlar. Biz dilimize sahip çıktıkça dilimiz de bize sahip çıkacaktır. Unut-

mayalım ki, Türkçemiz bizim her şeyimizdir. Onsuz varlığımızı devam ettirebilmemiz mümkün değildir.

Dilimizi yüzlerce yıldır koruyup kollayan onun güzelliğidir. O güzelliği koruyup, kollamalı ve geliştirerek yüceltmeliyiz. Türkçe güzelliğine yapılan saygısızlığa oldukça duyarlıdır, o nedenle bizler de duyarlı olmak durumundayız.

Yıl 1985, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nde Mikhael Gorbachev devri (1985-1991) başlar. 1917 Ekim Devrimi ile

başlayan Komünizm sürecinde yaşanan acılar ve sevinçler yıllar ilerledikçe sistemi yıpratmaya başlar. Yıpranan sistemdeki çatırtı seslerini duyan Gorbachev, sistemi ayakta tutmak için reform girişimlerinin başlatılmasının zorunlu olduğunu görür. Gorbachev perestroika (restructuring)ın gerçekleşmesi durumunda sistemin çökeceğini ve enkazın altında Rusya'nın da kalacağını farkına varır. Sistemin ayakta kalması için yeniden yapılanmanın yanı sıra ağırlıkların da atılarak çekerdeğin zarar görmemesi gerektiğini de anlar. Fakat sistemin nesine dokunsanız başka bir yerinden sorun çıkmaktadır.

Sistemdeki kırılmalara ait çatırtılar devam ederken Nisan-1986'da bir felaket haberi acilen dünyaya duyuruldu. Chernobyl Nükleer Reaktörü'nün patladığı haberi tüm dünyayı inanılmaz bir korkuya saldı. Bu komünizmin bilimde ve teknolojideki geriliğinin ilanı idi.

Artık komünist sistemin yıkılışını önlemek mümkün değildi.

1988'de Komünizm'in sonunun geldiği açıkça görülmekteydi. Çöküşün enkazı altında kalmamak için Ruslar 1988'de Doğu Avrupa Komünist ülkelerine özgürlüklerini seçme hakkı verdiler. Polonya'da 1989'da Komünist olmayanlar seçimi kazanarak hükümet kurdular.

1961 yılında yapılan Berlin Duvarı 9 Kasım 1989'da yıkıldı. 1990 yılında Batı Almanya, Doğu Almanya ile birleşti.

1990'da Rus birlikleri Bakü'yü işgal etse de, zor oyunu bozdu ve 1991'de Azerbaycan bağımsızlığını ilan etti.

1990'da Bulgaristan'da özgür seçimler yapıldı. Aynı yıl yani 1990'da Mikhael Gorbachev'e Nobel ödülü verildi. Lithuania bağımsızlığını ilan etti.

1990 yılında Sydney'de gerçekleştirilen Dünya Gastroenteroloji Kongresi'nde özgürlüğüne kavuşan Türkçe konuşan ülkelerden gelen kardeşlerimizle tanışma fırsatı bulduk.

1991'de komünistler Moskova'da darbe girişiminde bulundular fakat Boris Yeltsin'in kararlı tutumu darbeyi önledi. 1991'de Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği dağıldı ve 15 bağımsız, özgür devlet kuruldu. Komünizm ve birlik yıkılsa da enkaz altında kalan olmamıştı. Rusya yeniden var olmanın yollarını aradı ve buldu. 1991'de "Christmas Day"de Gorbachev istifa etti, böylece Boris Yeltsin dönemi başladı. Rusya yavaş yavaş toparlanarak güçlenmeye başladı ve Yeltsin 1999'da iktidarı Başbakan Vladimir Putin'e devretti. 2000 yılında başlayan Putin döneminde Rusya hızla büyümeye ve güçlenmeye devam etti.

Komünizmin ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nin yıkılışı ile özgürlüklerine kavuşan Türkçe konuşan ülkelerdeki gastroenterologlar ile süratle bir işbirliği kurmak için çalışmaya başlamayı görev bildik. Bunu Cumhuriyet'i yoktan var eden Atatürk'ün bizlere verdiği tarihi bir görev olarak kabulendik.

Yıl 1991; IX. Ulusal Türk Gastroenteroloji Kongresi düzenlenecek. Bazı yönetim kurulu üyeleri Kongrenin Ankara'da yapılmasını önerdiler. Neden olarak bazı yöneticilerin ve bazı hocaların başka bir şehre gitmesi zor olur fikrinde idiler. Sonuçta kongrenin Nevşehir'de dernek yönetimi tarafından yapılmasına karar verildi. Bu kongre, ilk kez beş yıldızlı bir otelde kongre yapma deneyimimizdi. Yönetim benim düşüncüm -Türkçe konuşan ülkeler gastroenteroloji toplantısının-organizasyonuna derneğin destek veremeyeceğini bildirdi. 5-10 Kasım 1991'de Nevşehir'de yapılacak kongreye yeni bir hava getirmek için büyük bir gayret gösterdik. Bu konuda Prof. Dr. İsmet Yılmaz ve Doç. Dr. Burhan Şahin'in tam bir manevi desteği olmuştur.

Türkçe konuşan ülkelerden davet edilecek hekimler için kaynak yaratmak için çalışmalara başladık. Elimizde bulunan adresleri ve telefon numaralarını kullanarak ilişki kurmak o tarihte inanılmaz zordu. Günlerce telefon başında irtibat kurmak için bekledik. O zaman en zor iş Türki Cumhuriyetler ile telefon aracılığı ile iletişim sağlamaktı. Bu başarısızlıktan sonra Dışişleri Bakanlığı'na giderek yardım istedik. Türki Cumhuriyetler ile ilgilenen bir masa kurulmuş. Oda da, masalarda var ama görevliler yurtdışında ya da tatilde. Bulabildiklerimiz ile de maalesef gerekli çalışmayı gerçekleştiremedik. Mevcut adreslere posta ile davetiye mektupları gönderdik. Ayrıca Büyükelçiliklere de davetiye göndererek ilgili hekimlere ulaştırılmasını istedik. Maalesef çok yoğun çalışmamıza rağmen yeterli sayıda meslektaşımıza ulaşım işbirliği kuramadık. Nevşehir'de gerçekleştirdiğimiz IX. UG Kongremize birkaç bayan ve erkek hekim katılabildi. Bu işlerdeki güçlükleri bilen hocam Prof. Dr. Hamdi Aktan'ın "Ali bunları nasıl buldu" ifadesini unutamıyorum.

3-7 Ekim 1993 yılında Bursa'da gerçekleştirilen X. Ulusal Gastroenteroloji Kongresi'ne Türkçe konuşan ülkelerden katılım sağlamak için büyük çaba gösterdik, yine iletişimi sağlamakta çok büyük sıkıntılar yaşadık. Bu kongreye de yine çok az sayıda hekim katılabildi. Maalesef tüm çabalarımız başarısızlıkla sonuçlansa da Prof. Dr. Ali Hüseyin Hidayetov'u kongreye getirebilmiştik.

O devirde maalesef devletin Türkçe konuşan ülkelerle kurduğu ilişkiler ticaret erbabı ve siyasilere olduğundan bilim adamlarına devletin bir desteği yoktu. O devirde kendimizi yalnız hissettiğimizi açıkça ifade edebilirim.

6-9 Kasım 1994; Antalya Ramada Renaissance Resort Otel'de gerçekleştirilen XI. UG Kongresine ve 25-30 Eylül 1995'de İzmir'de gerçekleştirilen XII. Ulusal Gastroenteroloji Kongresi'ne de Türkçe konuşan ülkelerden ancak birkaç hekim katılabildi. Bir türlü Türki Cumhuriyetleri ile yeterli iletişim sağlanamadı. Bu konudaki yaşadığımız güçlükleri aşmak için de devletin bir desteğini görmedik. Yılmadık, başarmak için çabamızı sürdürdük.

Hiçbir güç devletin gücü ile mukayese edilemez. Devletimiz bu güçlükleri aşmak için Türkçe konuşan ülkeler arasındaki iş birliğini organize edecek bir kuruluşu hayata geçirmiştir. Bu kuruluş TİKA'dır. TC Başbakanlık "Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı" Bakanlar Kurulu'nun 24 Ocak 1992 tarihli kararıyla, 21124 sayılı ve 27 Ocak 1992 tarihli Resmi Gazete yayımlanarak yürürlüğe giren 480 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Dışişleri Bakanlığı'na bağlı bir teşkilat olarak kurulmuş ve 28 Mayıs 1999 tarihinde Başbakanlığa bağlanmıştır.

4668 Sayılı "Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun" 12 Mayıs 2001 tarih ve 24400 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

TİKA ilgili Devlet Bakanlığı'na karşı sorumlu ve tüzel kişiliği haiz bir kuruluştur. Teşkilatın ilk başkanı Büyükelçi Umur Arık idi.

8-13 Ekim 1996 yılında Antalya Dedeman'da gerçekleştirilecek XIII. Ulusal Kongre esnasında II. Türkçe konuşan ülkeler toplantısının da yapılmasını TGD yönetim kurulunda tartıştık yine bazı arkadaşlar dernek maddi olanaklarının kullanılmasına karşı çıktılar. Türkçe konuşan ülkelerden davet edilecek hekimlerin masraflarını karşılayacak maddi olanaklar sağlanırsa karşı olmadıklarını arkadaşlar dile getirdiler. Rüzgarın adı bul parayı istediğini yap idi. Zor tarih boyunca oyunu bozmuştur. Süratle para kaynağı yaratmak için çalışmalara başladık.

İlk önce TİKA'nın o zaman ki Başkanı Büyükelçi Necati Utkan'ın maddi ve manevi desteğini aldık. Diyanet Vakfı ve Petrol Ofisi'nin yanı sıra bazı özel kuruluşların da maddi desteği

temin edilerek, Türkçe konuşan ülkelerden 30 kadar gastroenteroloji ile ilgili hekimi Antalya'da yapılacak kongreye davet ettik. Kongreye yoğun bir katılım sağlandı. Bu arada Orta Asya ülkelerinde yönetimi elde tutan resmi makamlar yönetime yakın hekimleri de göndermişler. Bu arada bazı hekimlerin Rus, Ermeni vs olması nedeniyle hiç Türkçe bilmedikleri de bir gerçektir. Bazı arkadaşlar bu tabloyu yadırgamış olsa bile kongre bir şölen havasında oldukça renkli geçmiştir.

Her şeyin ilki ve başlangıcı ne denli zor ise bizim bu ilk büyük toplantımızda da birçok güçlükleri ve sıkıntıları hep birlikte yaşadık. Profesyonel olmadığımız için acıları ve sıkıntılarını yaşayarak bazı şeyleri öğrendik.

Türki Cumhuriyetlerden gelen katılımcıların çoğu Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği dönemindeki popüler dil Rusça'ya olan olağanüstü ilgi nedeniyle dilini unutmuş ya da unutmak üzereydi. Az sayıda da olsa bazıları Türk orijinli olmadığı için Türkçe bilmiyordu. Bir kısmı ile iletişimde sıkıntı çekmiyorduk. Biz inanıyorduk, Türki Cumhuriyetlerden gelen Türk orijinli kardeşlerimiz ile birlikteliğimizi sağlarsak yakın gelecekte birbirimizi anlamakta hiç sıkıntı çekmeyecektik. Lehçeleri kavrayarak ortak dilimiz Türkçe'de buluşmaya ve birbirimizi anlamaya mecbur olduğumuza inanıyorduk.

Misafirlerimizin bazılarının Türkçesini yetersiz bulan, bazılarının da Türkçe bilmediğini fark eden bir arkadaşımızın onlara Türkçe öğrenmeye ve konuşmaya mecbursunuz tarzındaki ifadeleri misafirlerimizi ileri derecede hem üzmüş hem de rencide etmişti. Bunun üzerine hava gerilmiş, durumun ciddiyetini kavrayan bir abimiz koşarak geldi durumu anlattı, bana durum felaket acele gel duruma el koy, yoksa tatsız işler olacak deyince aklım başımdan gitti. Koşarak toplantı salonuna girdim ve tüm katılımcılardan özür diledim. Ortada olanın yanlış ifade ve yanlış anlama olduğunu bildirdim. Kimenin kimseyi azarlamaya, ders vermeye hakkı olmadığını söyledim. Herkesin aklının herkese lazım olduğunu aklı olan varsa kendine saklasın dedim. Onları sevdiğimizi ve birlikte olmak istediğimizi dile getirince fırtına geçti. Bu kongreye katılmakla hepsinin bize onur verdiğini herkesin anadilinde konuşması gerektiğini ancak böyle zaman içerisinde birbirimizi anlayabileceğimizi dile getirdim. Bu sürecin uzun sürmeyeceğini biraz sabıra ihtiyacımız olduğunu söyleyince işler yoluna girdi.

Dr. Nidai Sulhi Atmaca'dan misafirleri alıp gezdirmesini rica ettim ve neşeli bir piknik ile bahar havası geldi.

Bu işlerin nedenli zor olduğunu tuz çuvalını taşıyanlar bilir. Uzaktan her şey güzeldir ve kolaydır.

O zamanlar Antalya'ya uluslar arası programlı uçuşlar olmadığı gibi İstanbul-Ankara uçuşları da sınırlı idi. Ayrıca Türkiye Cumhuriyetlerinden İstanbul'a da haftanın belli günü uçuşlar vardı. Bu nedenle o ülkelerden gelen misafirlerimiz Antalya'ya kongre başlamadan birkaç gün önce gelmek durumunda kaldılar. Onların bu olağanüstü durumdan kaynaklanan konaklama sorunlarını düzenlemek ve maddi kaynağını bulmak yanı sıra yeme içme problemlerini çözmek inanılmaz derecede sıkıntı yaşamamıza yol açtı. Bu konuda Prof. Dr. Fahri Işıtan'ın özverili çabasını ve desteğini yaşamım boyunca unutamam. Türkçe konuşan ülkelerden gelen bir grup meslektaşlarımızın dönüşü gece 03.30 uçağı ile idi. Organizasyon firmasının hatası nedeniyle hava alanına misafirleri götürecek araç gelmeyince misafirlerin yaşadığı panik ve benim uyandırılışım, o saatte araç temini için gösterdiğimiz çaba, çektiğimiz acı, zar zor misafirleri uçağıya yetiştirmemizden duyduğumuz sevinci unutamıyorum. Aklıma geldikçe "Tanrım! Ne sıkıntılı geceydi diyorum. Yıllar geçtikçe acı azalıyor, sevinç büyüyor. Nedense trenin lokomotifini çırpınırken trendekiler zevkle kahvesini ve viskisini almayı hiç ihmal etmezler.

Türkçe konuşan ülkelerden gelen katılımcıların ve bizlerin çektiği sıkıntıların bir daha çekilmemesi için yeni bir örgütlenmeye gidileceğini bu konuda kongre dönüşü hemen çalışmaya başlayacağımızı gala yemeği açılış konuşmasında dile getirdik. Katılımcılara kongreyi onurlandırdıkları için şükranlarımızı sunduk.

Türkçe konuşan ülkelerden gelen misafirlerimizden hiçbirinin dişi ve burnu kanamadan esenlik içinde ülkelerine dönmelerini elbirliği ile sağladık. Kongreden dönünce verdiğimiz sözün arkasında durmak için hocalarımızın ve arkadaşlarımızın da görüşünü alarak "Türkçe konuşan ülkeler Gastroenteroloji Derneği'ni kurmaya karar verdik. Konuya ilgi duyan Prof. Dr. Yusuf Bayraktar kuruluş çalışmaları için görevlendirildi. TGD sekreteryası gerekli tüm hazırlık ve girişimleri yerine getirdi. Birlikte kurucular listesini hazırladık. Bu arada Prof. Dr. Özden Uzunlunoğlu beni Büyükelçi Umut Arık Beyefendi ile tanıştırdı. Yaptığımız işleri, hayalimizi anlattık. Biz konuştukça O, O konuştukça biz heyecanlandık. Umut Bey derneğin isminin Avrasya olmasını önerdi. Bu yaklaşımla uluslararası kuruluşlardan maddi destek sağlanabileceğini söyledi. Uzman kişiliğine saygımız nedeniyle önerisini uygun

buldum ve derneğimizin adı Avrasya Gastroenteroloji Derneği oldu.

Şimdi yanlış yaptığımızı anlıyorum. Bizim amacımız Avrupa ile Asya'yı birleştirmek değil. Biz Türkçe konuşan ülkeler arasında işbirliği sağlayarak, öz dilimizde buluşarak geleceği kurulumak istiyorduk. Kısa zamanda anadilimizi kullanarak lehçe farklılıklarını aşarak birbirimizi anlayabileceğimize inanıyorduk. O nedenle Türkiye Cumhuriyetlerinden gelen kardeşlerimizin kendi dillerinde bilimsel çıkışlarını yapmalarını istedik. Bizim temel amacımız müşterek dilimize ve özümzede dönerek onurlu bir gelecek yaratmaktı. Bu geçmişin gelecekle buluşması idi. Bu bizi biz yapan her şeyimiz olan müşterek dilimizde Türkçe'de buluşmamızdı. Bu konuda Prof. Dr. İsmet Yılmaz, Doç. Dr. Burhan Şahin, Prof. Dr. Kadir Bahar, Prof. Dr. Selahattin Ünal, Prof. Dr. Cihan Yurdaydın, Prof. Dr. Özden Uzunlunoğlu, Prof. Dr. Bülent Sivri, Prof. Dr. Sedat Boyacıoğlu ve şimdi aklıma gelmeyen birçok meslektaşımızın desteği ve katkısı olmuştur. Türk Gastroenteroloji Derneği'nin kurumsal desteği ile onun şemsiyesi altında el ve gönül birlikteliğinde çalışmak üzere 1996 yılında Avrasya Gastroenteroloji Derneği kuruldu. Bazı arkadaşların muhalefetine karşı bu konuda çok istekli olan Yusuf Bayraktar arkadaşımızı derneğimizin ilk başkanı olarak seçtik, o da elinden gelen gayreti göstermiştir. Prof. Dr. Büyükkışi Agayev'in birçok yazımda bahsettiğim gibi Türkçe konuşan ülkeler arasındaki işbirliğinin gelişmesinde yaşamsal katkıları olmuştur. Agayev'e ne kadar teşekkür etsek azdır. Büyükkışi Ankara'ya soğuk bir kış günü gelerek Bakü'de müşterek bir kongre yapmamızı istedi. Biz de kendisine Azerbaycan'da benzer derneği kurmasını önerdik. O da kısa zamanda Azerbaycan Avrasya Derneği'ni kurdu. Türk Gastroenteroloji Derneği'nin maddi ve manevi desteği ile 1997'de, Bakü'de ilk Avrasya Gastroenteroloji Kongresi gerçekleştirildi. 1998'de Kazakistan, 1999'da Türkiye, 2000'de Özbekistan'da yapılan kongreler Türk Gastroenteroloji Derneği'nin, 2001'de Kırgızistan'da gerçekleştirilen kongre ise Türk Gastroenteroloji Vakfı'nın maddi ve manevi desteği ile gerçekleşmiştir. Bu süreçte Avrasya Derneğimiz önemli başarılarla imza atsa da hayal gerçekleşmemiştir. Yönetmel sorunlar yaşanmaya başlamıştır. Hepimizde olan rahatsızlık orada da kendini gösterdi ve başkan her şeyden vazgeçerim ama başkanlıktan asla diyerek huzursuzluğa geçit verildi. Bu konuda demokratik kurallar bile yeterli olmadı. Bu nedenle devre dışında kalmak zorunda kaldık, ya da bıraktık. Bu kötü sona niçin gelindi diye düşününce, bunda dü-

şünce farklılıklarımız, konuya yaklaşım farklılıklarımız, farklı dünya görüşlerimizin olmasının yanı sıra gönüllü kuruluşlarda hizmet verme kültürümüzün olmamasının rolü olduğu söylenebilir.

Başkanlık hastalığı bizim hayallerimizi yıktı. Nerede Avrasya Gastroenteroloji Enstitüsü, nerede Türkçe konuşan ülkelerdeki araştırma merkezleri, nerede yüzlerce bursiyeri barındıran kuruluşlar. Onların hayali yoktu, olan oldu yıkıma uğrayan bizim hayallerimize oldu.

Avrasya Gastroenteroloji Derneği'nin kuruluş felsefesinin temelindeki taştan şu yazmaktaydı;

“Müşterek dilimiz Türkçe’de buluşarak geleceğimizi var etmek temel amacımızdır”.

Her zaman olduğu gibi işin bilincinde olmayanlar Türkçe konuşan ülke halkları dışında kalan ülkeleri de işbirliği içine alarak kuruluş felsefesini yok etmişlerdir. Bu nedenle bu acıyı yıllarca kalbimizde taşıdık. Bize kimse acımadığı gibi hayallerimize de acımadılar.

Olayların seyrinin altında yatan fikir sahibi olmadan yetki sahibi olmak idi. Gönüllü kuruluşlarda kapıcılık, çöpçülük gibi ayak işlerinde yetişmeden, yanmadan, küllenmeden baş olursa yıkım kaçınılmaz oluyor. Ekmeden bir şey çıkmaz. Bizim kültürümüzde baş olmak, başkan olmak kutsanmışlık getirir; o nedenle bir olundu mu pir olunur, soluk çıkmayınca koltuk elden çıkmaz. Ayrıca baş olmanın havası var. Olmayanı var gibi hissedersin. Kestirmeden hedefe gidersin. Olmasa da herkese akıl verirsin yap et dersin. Taşın altına elini koymadığından elin de acımaz. İşte bu nedenle ülkemizde baş olmak sevilir, sonra da can çıkıncaya kadar da bırakılmaz.

Bizde başkanlar yakını, işleri yapacak adam yok diye. Herkes ülkemizde işleri yapacak adam arar fakat bu adam bulunmaz. Mevcut koşullarda herkes sürünerek değil uçarak ya da bir yolunu bularak hedefe varmayı planlamaktadır.

Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur sözüne katılıyorum. Unutmamak gerekir ki, Türk'ün kendine yaptığı kötülüğü de yedi cihan bir araya gelse yapamaz.

Bizim gerçek dostumuz akıl ve bilim olmalıdır. O nedenle de akıl ve bilim bizim rehberimiz olmalıdır. Bizim baş düşmanımız cehalet ve tembelliktir. Gönüllü kuruluşlarda çalışacak kişilerin konu ile ilgili bilgilenmesi için okuması ve uygulamalı eğitimden geçmesi gerekmektedir. Gönüllülük felsefesi ge-

liştirilmeden bu kuruluşlarda çalışmak o kuruluşlara zarar vermektense ileri gitmemektedir.

Batı toplumlarında gönüllülük eğitimi çocukluk çağında başlamakta ve ailenin yanı sıra eğitim kurumları da destek olmaktadır. Batı ülkelerinde devlet gönüllülere ve gönüllü kuruluşlara tam maddi ve manevi destek vermektedir. Bizde ise devlet şüphe ile bakmaktadır. Devleti bırakın bizde halk bile bu kuruluşlara, özellikle bilimsel olanlarına eğri bakmaktadır. Batı toplumları gönüllü kuruluşlar gelişmeden demokrasinin gelişmesinin imkansız olduğunu bildiklerinden her türlü desteği vermektedirler. Bu konuda ülkemizde yeterli eğitim alınmadan gönüllü kuruluşlarda çalışan bazı kişiler trajedi-komik etik olmayan tabloların oluşmasına neden olmaktadır. Bazı uyanıklar özel işlerinde (özel sektör) gönüllü kuruluşta çalışmakta olduğunu kullanabilmektedir. Özel sektör alanında çalışan kişi gönüllü kuruluşu, özel işinin arka bahçesi gibi kullanamaz. Özel işinin tanıtımında gönüllü kuruluşu asla kullanamaz, bu yasal suçtur.

Gönüllü kuruluşlar özel sektörün yan cebinde gelişemez ve yaşayamaz.

Bazı arkadaşlar soruyorlar, neden başka uzmanlık alanında Vakıf, hemşire dernekleri, Avrasya dernekleri yokta gastroenterolojide var diye! Yanıtı kolay. Hayal ediyoruz, geleceği yakalamaya, görmeye çalışıyoruz. İhtiyaç var, daha binlerce şeyi de gerçekleştirmeye ihtiyaç var. Gönüllülük esasına dayalı çalışmalarda bulunmak isteyen insanların bilgi ve becerisini artıracak eğitim merkezlerine gereksinim var. Bilgi ve beceri ile donanımlı etik kuralları bilen kişilerin daha başarılı olacağı kesindir.

Avrasya Gastroenteroloji Derneği'ni kurduğumuz zaman çalışmalarını TGD şemsiyesi altında yapmasını karara bağlamıştık. Yeni yöneticiler, bulaşan başkanlık hastalığı ile TGD genel merkezinde bulunan neleri varsa alıp giderek tüm ilişkilerini kesmişlerdir. Bunun hesabını kendilerine ve tarihe vermek zorundadırlar.

Bu konuda başarılı olmak, çölü aşmak, güneşi zapt etmek istiyorsan fikir ve idealleri birbiriyle örtüşen insanlarla yola çıkmak gerekiyor.

Dernek ve vakıf gibi gönüllü kuruluşlar kurmak değil onları yaşatmak çok zor. Neden zor? Çünkü kimse onların yaşamasını istemez. Neden istemez? Bilmedikleri için. Gönüllü kuruluşlara siyaseten ya da özel sektörüne destek olsun diye el atanlar bir gün ellerinin yandığını görecekler.

Türkiye’de sınır komşusu olduğumuz ülkeler ile bilimsel toplantılar ve müşterek araştırma yapılmasının çok önemli ve yararlı olduğuna inanmaktayım. Böyle bir işbirliğinde uluslararası bilim dili İngilizce kullanılabilir. Fakat Türkçe konuşan ülkeler Gastroenteroloji toplantılarının amacı müşterek dilimiz Türkçe’yi kullanarak ortak bilim dili Türkçe’yi yaşama geçirmektir. Bunu başka şeyle karıştırmak çok tehlikelidir. Dilimizi öldürmeye değil yaşatmaya ant içtik.

Yitirdiğimiz umutları bulmak, yıkılmış hayallerimizi yeniden yaratmak için zihinsel çalışmaya girdik. Yeniden, yalnızca Türkçe konuşan ülkeler arasında bilimsel işbirliğini, yeniden Türkçe ortaklığında kurmak için eski dostlar ile yine yola çıktık. Bir de baktık ki aynı felsefeyi paylaşabileceğimiz bir gönüllü kuruluşun Azerbaycan’da kurulduğunu gördük. Böylece kardeş Azerbaycan’da faaliyet gösteren “Azerbaycanlılar ve Diğer Türk Dilli Halklarının Emektaşlığı Merkezi” ATHEM ile işbirliğine girerek eski hayallerimizi gerçekleştirmeye karar verdik.

İlk adım olarak Gence ve Bakü’deki bilimsel toplantıya bizim hayalimizi paylaşacak ve gerçekleştirebilecek bazı arkadaşlarımızı konuşmacı olarak davet ettik. 27 Kasım 2008’de Gence ve 29 Kasım 2008’de Bakü’de gerçekleştirilen Azerbaycan-Türkiye Akademik Gastroenteroloji toplantıları büyük bir başarı ile sonuçlanmıştır. Konunun, Türk Halkları ve Türkçe için yaşamsal önemi de olduğu genç arkadaşlara anlatılmış ve bundan böyle görevi üstlenerek taşın altına ellerini koymaları istenmiştir. Bu hayal gerçekleşirse hem ortak dilimiz Türk-

çe hem de bilimsel seviyemiz kısa sürede en üst düzeye ulaşacaktır. Bizi biz yapan ortak dilimizdir. Türkçemiz olmadan ne umuda yolculuk yapabiliriz ne de güneşi zapt edebiliriz. En kısa sürede Ural’ların batısında kalan Azerbaycan ve Kafkas Türk Toplulukları gönüllü kuruluşları Avrupa’ya, Orta Asya’daki Türk toplulukları da Asya-Pasifik uluslararası gönüllü kuruluşlarına üye olmaları gerekmektedir. Bu konuda yıllardır bir şey yapılmamış olması hem acı hem de düşündürücüdür.

Umuda yeni yolculuğumuzda bize destek veren ATHEM Başkanı İlham İsmayilov’a ve Azerbaycan Cumhurbaşkanlığı Bölüm Müdürü Gafar Aliyev’e şükranlarımızı sunarız. Bu projenin yeniden yaşama geçmesine katkı veren Prof. Dr. Büyükkışi Agayev’e, Prof. Dr. Ali Hüseyin Hidayetov’a, Prof. Dr. Surxay Hadiyev’e, Prof. Dr. Nuri Bayramov’a, Doç. D. Akif Kerimov’a, Doç. Dr. Zeygam Süleymanov’a, Salman Vilayetoğlu’na sonsuz sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

Bu yol ulu bir yol

Hedefimiz güneşi zapt etmek

Gönlümüz şen, gücümüz daim olsun

Sevgiler ve saygılar

Prof. Dr. Ali ÖZDEN

19/12/2008